ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
ជាតិ សាសនា ព្រះមហាក្សត្រ

តុលាការកំពូល
សំណុំរឿង រដ្ឋប្បវេណី
លេខៈ ៣០៤
ចុះថ្ងៃទី៣០ ខែកញ្ញា ឆ្នាំ២០០២
សាលដីកា
លេខៈ៣៣៦
ចុះថ្ងៃទី២៣ ខែតុលា ឆ្នាំ២០០៦

តាងនាមប្រជារាស្ត្រខ្មែរ
តុលាការកំពូល

បានបើកសវនាការជំនុំជំរះជាសាធារណៈ នៅថ្ងៃទី២៣ ខែតុលា ឆ្នាំ២០០៦ ដោយមានសមាសភាពដូចតទៅៈ

១-ឯកឧត្តម .... ជាប្រធានក្រុមជំនុំជំរះ
២-លោក .... ជាចៅក្រម
៣-លោក .... ជាចៅក្រម
៤-លោក .... ជាចៅក្រមរបាយការណ៍
៥-លោក .... ជាចៅក្រម

ក្រឡាបញ្ជី

-លោក ....

តំណាងមហាអយ្យការ

-លោក ....ព្រះរាជអាជ្ញា

ដើម្បីជំនុំជំរះលើបណ្តឹងសាទុក្ខ ពីសាលដីការដ្ឋប្បវេណីលេខ៥៧(ច) ចុះថ្ងៃទី១០ ខែមិថុនា ឆ្នាំ២០០២ នៃសំណុំរឿងរដ្ឋប្បវេណីលេខ១០៧ ចុះថ្ងៃទី០២ ខែកុម្ភៈ ឆ្នាំ២០០១ របស់សាលាឧទ្ធរណ៍រវាងៈ

-ដើមចោទឈ្មោះឈសរ(ជាម្ចាស់បណ្តឹងសាទុក្ខ) ភេទប្រុស អាយុ៣៦ឆ្នាំ ជាតិខ្មែរមុខរបរនៅផ្ទះ ទីលំនៅសព្វថ្ងៃនៅភូមិលើទាលភ្លោះ ឃុំកញ្ចារ ស្រុកឆ្លូង ខេត្តក្រចេះ ។ ឪពុកឈ្មោះឈុយ អ៊ឹម (ស) ម្តាយឈ្មោះឡាំង លីវ (ស) ប្រពន្ធឈ្មោះហ៊ាន សាភិន(ស) ។

-មានមេធាវីលោក...............

-ចុងចម្លើយឈ្មោះលសរ (ជាចុងបណ្តឹងសាទុក្ខ) ភេទស្រី អាយុ៤៩ឆ្នាំ ជាតិខ្មែរ មុខរបរធ្វើស្រែ ម្តាយឈ្មោះ ហ៊ាន សាភិន(ស) ប្តីឈ្មោះស៊ឹម សារិន ។

កម្មវត្ថុបណ្តឹងៈប្តឹងទាមទារដីធ្វើជាកម្មសិទ្ធិ ។

បានឃើញបណ្តឹងសាទុក្ខលេខ២៣៣ ចុះថ្ងៃទី២១-០៦-២០០២ របស់ឈ្មោះឈសរប្តឹងមិនសុខចិត្តពីសាលដីការដ្ឋប្បវេណីលេខ៥៧(ច)ចុះថ្ងៃទី១០ ខែមិថុនា ឆ្នាំ២០០២ ត្រង់ចំណុចនៃសេចក្តីសម្រេចទាំងមូល ។

-បានឃើញសំណុំរឿងរដ្ឋប្បវេណីលេខ៣០៤ ចុះថ្ងៃទី៣០-០៩-២០០២ របស់តុលាការកំពូល ។

-តាមពាក្យបណ្តឹង ចុះថ្ងៃទី១៤ ខែកក្កដា ឆ្នាំ២០០០ របស់ដើមចោទឈ្មោះឈុយ សូរេចដែលបានប្តឹងសុំសិទ្ធិគ្រប់គ្រងដីធ្វើជាកម្មសិទ្ធិ ដោយមូលហេតុចុងចម្លើយបានមកយកដីរបស់ខ្លួនធ្វើជាកម្មសិទ្ធិ។

-តាមពាក្យបណ្តឹង ចុះថ្ងៃទី០៣ ខែកក្កដា ឆ្នាំ២០០០ របស់ចុងចម្លើយឈ្មោះលាវ សារីន ប្តឹងសុំឲ្យបែងចែកដីស្រែនេះ(ដីវិវាទ) ជាប្រាំចំណែក ដោយមូលហេតុឪពុកចុងរបស់ខ្លួនបានយកដីកេរ្តិ៍មរតករបស់ឪពុកខ្លួនទៅធ្វើជាកម្មសិទ្ធិ ។

-បានឃើញសាលក្រមរដ្ឋប្បវេណីលេខ៦៩ ចុះថ្ងៃទី២៧ ខែធ្នូ ឆ្នាំ២០០០ របស់តុលាការខេត្តក្រចេះ ដែលមានខ្លឹមសារនៃសេចក្តីសម្រេចដូចតទៅ :

១-ទទួលពាក្យបណ្តឹង ចុះថ្ងៃទី១៤ ខែកក្កដា ឆ្នាំ២០០០ របស់ដើមចោទទុកជាត្រឹមត្រូវ តាមទម្រង់ និងគតិច្បាប់ ។

២-ប្រគល់ដីស្រែដែលមានទំហំ២៦.២មx៦២.៨ម និងដីស្រែដែលមានទំហំ២៦.៥ម គុណ ២៦.២ម ដូចក្នុងកំណត់ហេតុវាស់វែងរបស់តុលាការខេត្តក្រចេះ ចុះថ្ងៃទី១៥ ខែវិច្ឆិកា ឆ្នាំ២០០០ ស្ថិតនៅភូមិឈើទាលភ្លោះក្រោម ឃុំកញ្ជរ ស្រុកឆ្លូង ខេត្តក្រចេះ ឱ្យទៅដើមចោទឈ្មោះឈុយ សូរេច គ្រប់គ្រងតាមច្បាប់តទៅ ។

៣-បង្គាប់ឲ្យចុងចម្លើយបង់ប្រាក់ប្រដាប់ក្តីគឺពន្ធហ្នឹង និងពន្ធចុះបញ្ជីក្តី១៨០០រៀល រង្វាន់ក្រឡាបញ្ជីកាន់ហិបប្រាក់២០០រៀល ប្រាក់ស៊ើបអង្កេត៥.០០០រៀល បូករួម៧.០០០រៀល ។ ប្រាក់នេះបានកាត់យកពីប្រាក់៧.០០០រៀល ដែលដើមចោទបានបង់ទុករួចហើយប្រាក់ស៊ើបអង្កេត៥.០០០រៀលត្រូវបានចំណាយអស់ក្នុងពេលស៊ើបអង្កេត កាលបើហួសឧទ្ធរណ៍ត្រូវបង្គាប់ឱ្យចុងចម្លើយបង់ពន្ធសមាមាត $\frac{១x៣២៥០០០៛}{១០០}$ =៣.២៥០រៀល បន្ថែមទៀត ដែលត្រូវដាក់ចូលថវិការដ្ឋ៨០% និងបានជារង្វាន់ក្រឡាបញ្ជីទូទាំងប្រទេស២០% ពន្ធសមាមាត្រត្រូវឲ្យដើមចោទបង់ទុកជាមុន ទើបបង្គាប់ឲ្យចុងចម្លើយសងទៅដើមចោទវិញជាក្រោយ ។

៤-សាលក្រមនេះជំនុំជំរះ និងប្រកាសជាសាធារណៈចំពោះមុខគូក្តីសម្រេចបើកផ្លូវប្តឹងឧទ្ធរណ៍តាមកំណត់ច្បាប់ ។

-បានឃើញបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍លេខ០១ ចុះថ្ងៃទី០២ ខែមករា ឆ្នាំ២០០១ របស់ឈ្មោះលាវ សារីន ប្តឹងមិនសុខចិត្តនឹងសាលក្រមរដ្ឋប្បវេណីលេខ៦៩ ចុះថ្ងៃទី២៧ ខែធ្នូ ឆ្នាំ២០០០ របស់តុលាការខេត្តក្រចេះត្រង់ចំណុចនៃសេចក្តីសម្រេចទាំងមូលនៃសាលក្រម ។

-បានឃើញសាលដីការដ្ឋប្បវេណីលេខ៥៧ (ច) ចុះថ្ងៃទី១០ ខែមិថុនា ឆ្នាំ២០០២ របស់សាលាឧទ្ធរណ៍ ដែលមានខ្លឹមសារនៃសេចក្តីសម្រេចដូចតទៅ :

១-ទទួលពាក្យបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍ ចុះថ្ងៃទី០២ ខែមករា ឆ្នាំ២០០១ របស់ឈ្មោះលាវ សារីន ទុកជាត្រឹមត្រូវតាមទម្រង់ និងគតិច្បាប់ ។

២-បដិសេធសាលក្រមរដ្ឋប្បវេណីលេខ៦៩ ចុះថ្ងៃទី២៧ ខែធ្នូ ឆ្នាំ២០០០ របស់តុលាការខេត្តក្រចេះ ចោលជាអសារបង់ ។

៣-ប្រគល់ដីទំនាស់ទំហំ២៦.៥០ម x៣៦.២០ម ស្ថិតនៅភូមិលើទោលភ្លោះក្រោមឃុំកញ្ជរ ស្រុកឆ្លូង ខេត្តក្រចេះ ឲ្យទៅដើមចោទឈ្មោះឈុយ សូរោច កាន់កាប់ជាកម្មសិទ្ធិតទៅ ។

៤-ប្រគល់ដីទំនាស់ទំហំ២៦.២០មx៦២.៨០ម ស្ថិតនៅភូមិលើទាលភ្លោះក្រោមឃុំកញ្ជរ ស្រុកឆ្លូង ខេត្តក្រចេះ ឲ្យទៅឈ្មោះលាវ សារីន លាវ វណ្ណី លាវ ប៊ុនធីន លាវ វណ្ណោ និងឈុយ រម្មនី ដែលមានចុងចម្លើយឈ្មោះលាវ សារីន ជាតំណាងកាន់កាប់ជាកម្មសិទ្ធិតទៅ ។

៥-កាត់យកប្រាក់ប្រដាប់ក្តីជាន់សាលាឧទ្ធរណ៍ចំនួន១៣.០០០រៀល គឺពន្ធចុះបញ្ជីក្តី និងពន្ធហ្នឹង ២,៥៥០រៀល រង្វាន់ក្រឡាបញ្ជីកាន់ហិបប្រាក់៤៥០រៀល ចំណាយលើកិច្ចប្រគល់ដីកាកោះ៥.០០០រៀល និងចំណាយលើអាជ្ញាធរតុលាការ៥.០០០រៀល និងបង្គាប់ឲ្យដើមចោទបង់ពន្ធសមាមាត្រ១% លើថ្លៃដីទំនាស់ ។

៦-សាលដីកានេះជំនុំជំរះ និងប្រកាសជាសាធារណៈចំពោះមុខចុងចម្លើយកំបាំងមុខ ដើមចោទ ។ បើកផ្លូវប្តឹងតវ៉ាតាមកំណត់ច្បាប់ ។

-បានឃើញបណ្តឹងសាទុក្ខលេខ២៣៣ ចុះថ្ងៃទី២១-០៦-២០០២ របស់ឈ្មោះឈុយ សូរោច ប្តឹងមិនសុខចិត្តពីសាលដីការដ្ឋប្បវេណីលេខ៥៧(ច) ចុះថ្ងៃទី១០ ខែមិថុនា ឆ្នាំ២០០២ ត្រង់ចំណុចនៃសេចក្តីសម្រេចទាំងមូល ។

-បានឃើញសារណា ចុះថ្ងៃទី២១ ខែធ្នូ ឆ្នាំ២០០៥ របស់ឈ្មោះឈសរ។

-បានឃើញសារណាតប ចុះថ្ងៃទី២១ ខែមករា ឆ្នាំ២០០៦ របស់ឈ្មោះលាវ សារីន ។

-បានស្តាប់របាយការណ៍របស់ចៅក្រមរបាយការណ៍

-បានស្តាប់សេចក្តីសន្និដ្ឋានរបស់តំណាងមហាអយ្យការថា : សាលដីការដ្ឋប្បវេណីលេខ៥៧(ច) ចុះថ្ងៃទី១០ ខែមិថុនា ឆ្នាំ២០០២ របស់សាលាឧទ្ធរណ៍ បានសម្រេចត្រឹមត្រូវហើយដោយផ្អែកតាមមាត្រា ៧២ នៃច្បាប់ភូមិបាលឆ្នាំ២០០១ ។ សូមក្រុមប្រឹក្សាជំនុំជំរះពិនិត្យ និងសម្រេចតាមច្បាប់ ។

-បានស្តាប់ចម្លើយរបស់ឈ្មោះឈសរនៅពេលសវនាការថា ដីស្រែពីកន្លែងដែលមានទំហំ២៦.៥ម x៣៦.២ម ដែលស្ថិតនៅភូមិលើទាលភ្លោះក្រោម ឃុំកញ្ជរ ស្រុកឆ្លូង ខេត្តក្រចេះ ខ្លួនបានកាន់កាប់ចាប់តាំងពីឆ្នាំ១៩៧៩ រហូតដកឆ្នាំ២០០០ ។ ចំណែកឯឈ្មោះលាវ សារីន មិនដែលបានមកកាន់ កាប់ និងគ្រប់គ្រងដីនេះទេ ។ ម្យ៉ាងទៀតនៅឆ្នាំ២០០០ ប្រពន្ធខ្ញុំបាទឈ្មោះហ៊ាន សាភិន បានស្លាប់ក្រោយមកឈ្មោះលាវ សារីន បានមកដណ្តើមកាន់កាប់ដីទំនាស់ ដោយអះអាងថា ជាមរតកិរបស់ឪពុកដើម និងម្តាយរបស់ខ្លួនតាំងពីសង្គមចាស់ ទើបខ្លួនប្តឹងមកតុលាការខេត្តក្រចេះដើម្បីសុំសិទ្ធិគ្រប់គ្រងដីជាកម្មសិទ្ធិ ។

ខ្លួនសំណូមពរ សូមក្រុមប្រឹក្សាជំនុំជំរះពិចារណា និងសម្រេចប្រគល់ដីទំនាស់ទាំងពីរកន្លែងខាងលើមកឱ្យខ្លួនគ្រប់គ្រងធ្វើជាកម្មសិទ្ធិស្របច្បាប់ ។

-បានស្តាប់ចម្លើយរបស់ឈ្មោះលាវ សារីន នៅពេលសវនាការថា : នៅឆ្នាំ១៩៧៩ ខ្លួន និងម្តាយខ្លួនមានដីស្រែមួយកន្លែងទំហំ២៨អា គឺជាដីទំនាស់សព្វថ្ងៃនេះ។ ខ្លួនបានបង្កបង្កើនផលលើដីនេះរហូតមក។ ឆ្នាំ១៩៩៧ ម្តាយខ្លួនបានធ្វើលិខិតប្រគល់ដីស្រែនេះ មកឲ្យបងប្អូនខ្លួនបួននាក់ ។ ក្រោយម្តាយខ្លួនបានស្លាប់ធ្វើឱ្យក្រុមគ្រួសារខ្លួនកើតក្តីទំនាស់ដី ដែលបង្កឡើងដោយឪពុកចុងខ្លួន ដោយគាត់បានយកដីស្រែ របស់បងប្អូនខ្លួនទាំងបួននាក់ទៅប្រគល់ឱ្យកូនប្រសារបស់គាត់ទៅវិញ ហើយក៏បង្កើតឱ្យមានការប្តឹងផ្តល់ គ្នារហូតមកដល់សព្វថ្ងៃនេះ ។ ខ្លួនសូមសំណូមពរសុំសិទ្ធិគ្រប់គ្រងដីនេះ ខ្លួនមិនព្រមប្រគល់ដីនេះឱ្យទៅ ឈ្មោះឈសរឡើយ ។ ខ្លួនសូមតម្កល់សាលដីកាសាលាឧទ្ធរណ៍ទុកជាបានការពេញទាំងមូល ។

-បានស្តាប់សេចក្តីសន្និដ្ឋានរបស់លោក.............. មេធាវីការពារឱ្យដើមចោទនៅពេលសវនាការថា កូនក្តីខ្លួនបានកាន់កាប់ដីទំនាស់នេះពីរកន្លែងតាំងពីឆ្នាំ១៩៧៩មក ដោយគាត់បានបង្ករបង្កើន ផលលើដីនេះជារៀងរហូតមក ។ ចំណែកភាគីលាវ សារីន មិនដែលបានមកកាន់កាប់ និងបង្ករបង្កើនផល លើដីទំនាស់នេះទេ។ ដីទំនាស់នេះប្រពន្ធរបស់កូនក្តីខ្លួន និងកូនក្តីខ្លួនទុកសំរាប់រស់នៅដល់ពេលគាត់ចាស់។ ក្រោយមកប្រពន្ធកូនក្តីខ្លួនបានស្លាប់ ទើបភាគីលាវ សារីន បានមកប្តឹងកាន់កាប់ ។ ខ្លួនសូមបដិសេធសាលដីកាសាលាឧទ្ធរណ៍លើសេចក្តីសម្រេចទាំងមូល និងសម្រេចប្រគល់ដីពីរកន្លែងនេះឲ្យកូនក្តីខ្លួនគ្រប់គ្រង និងធ្វើជាម្ចាស់ស្របច្បាប់ ។

-ក្រោយពីបានស្តាប់របាយការណ៍របស់ចៅក្រមរបាយការណ៍

-ក្រោយពីបានស្តាប់សេចក្តីសន្និដ្ឋានរបស់តំណាងមហាអយ្យការ

-ក្រោយពីបានស្តាប់ចម្លើយរបស់គួភាគី និងសេចក្តីសន្និដ្ឋានរបស់មេធាវីដើមចោទ

-ក្រោយពីបានពិភាក្សាត្រឹមត្រូវតាមច្បាប់ហើយ ។

តុលាការកំពូល

-យល់ឃើញថា បណ្តឹងសាទុក្ខលេខ២៣៣ ចុះថ្ងៃទី២១ ខែមិថុនា ឆ្នាំ២០០២ របស់លោកឈសរ ធ្វើឡើងក្នុងកំណត់ច្បាប់ តុលាការកំពូលអាចលើករឿងនេះមកជំនុំជំរះបាន តាមមាត្រា១៤ នៃច្បាប់ស្តីពីការចាត់តាំង និងសកម្មភាពរបស់សាលាជំរះក្តី ។

-យល់ឃើញថា ដីពីរកន្លែងដែលមាននៅក្នុងកំណត់ហេតុវាស់វែង និងវាយតម្លៃវិវាទ ចុះថ្ងៃទី១៥ ខែវិច្ឆិកា ឆ្នាំ២០០០ គឺជាទ្រព្យរួមរបស់លោកឈសរនិងអ្នកស្រីហ៊ាន សាភិន ។

-យល់ឃើញថាលសរ តំណាងឱ្យសន្តតិជនដែលជាចុងចម្លើយមានសិទ្ធិទទួលបេតិកភ័ណ្ឌ របស់អ្នកស្រី ហ៊ាន សាភិន ដែលបានទទួលមរណៈភាពទៅហើយនោះ តាមគោលការណ៍សន្តតិកម្ម ។

-យល់ឃើញថា ការដែលលោកមេធាវី ចុងចម្លើយលើកឡើងថា មុនមរណៈភាពអ្នកស្រី ហ៊ានសាភិន បានធ្វើការបែងចែកដីរួចហើយនោះ តុលាការកំពូលពុំអាចពិចារណាបានឡើយ ពីព្រោះលិខិតបណ្តាំនោះ ធ្វើឡើងដោយអ្នកស្រីហ៊ាន សាភិន តែម្នាក់ឯងគត់ ពុំមានការចូលរួមពីលោកឈសរទេ ដែលជាអង្គហេតុមួយផ្សេង ។

-យល់ឃើញថា សាលដីការដ្ឋប្បវេណីលេខ៥៧(ច) ចុះថ្ងៃទី១០ ខែមិថុនា ឆ្នាំ២០០២ របស់សាលាឧទ្ធរណ៍ដែលបានសម្រេចសេចក្តីមកនេះ មានលក្ខណៈត្រឹមត្រូវតាមទម្រង់ និងគតិច្បាប់ ។

ហេតុដូច្នេះ

វិនិច្ឆ័យសេចក្តីចំពោះមុខគូក្តី

១-ទទួលបណ្តឹងសាទុក្ខលេខ២៣៣ ចុះថ្ងៃទី២១ ខែមិថុនា ឆ្នាំ២០០២ របស់លោកឈសរទុកជាត្រឹមត្រូវតាមទម្រង់ច្បាប់ ប៉ុន្តែបដិសេធចោលដោយខុសនឹងគតិច្បាប់ ។

២-តម្កល់សាលដីការដ្ឋប្បវេណីលេខ៥៧(ច) ចុះថ្ងៃទី១០ ខែមិថុនា ឆ្នាំ២០០២ របស់សាលាឧទ្ធរណ៍ទុកជាបានការពេញទាំងមូល ។

៣-រឹបអូសប្រាក់ប្រដាប់ក្តីចំនួន១៩.០០០រៀល ដែលចុងចម្លើយបានបង់ គឺៈ

-ពន្ធចុះបញ្ជីក្តី និងពន្ធហ្នឹងចំនួន៤.០០០រៀល ប៉ុន្តែប្រាក់នេះត្រូវកាត់ចំនួន៨០០រៀល សម្រាប់ជារង្វាន់ក្រឡាបញ្ជីកាន់ហិបប្រាក់ .

-ចំណាយលើការប្រគល់ដីកាកោះចំនួន១៥.០០០រៀល សរុប១៩.០០០រៀល ។

-តម្រូវឱ្យដើមចោទសងប្រាក់ចំនួន១៩.០០០រៀល ទៅចុងចម្លើយវិញ ។

បង្គាប់ឱ្យដើមចោទ បង់ពន្ធសមាមាត្រតាមការកំណត់របស់សាលាឧទ្ធរណ៍ ។

៤-សាលដីកនេះប្រកាសនាសវនាការ ជាសាធារណៈ នៅថ្ងៃទី២៣ ខែតុលា ឆ្នាំ២០០៦ ។